

ningen og lad mig tilføje en enestaaende finansiel Upaalidelighed præsenteret Tinget nogle enkelte vilkaarlig løsevne Tal og derefter eksperimenteret med disse, indtil han og under *sin troende Menigheds* Beundring har borteskamoteret Hovedsagen og reduceret Værdien af Folketingets Kompromis ned omtrent til Nulpunktet. Da jeg forleden Dag hørte det ærede Medlem for Køge tale om mine Tal med en retfærdig Dommers moralske Myndighed, samtidig med at han fremførte sit eget løse, tynde og skrøbelige Materiale, kunde jeg ikke nægte det ærede Medlem min Beundring for hans Sagførerdygtighed. Jeg tænkte ved mig selv: Naar den Mand kan tale saa smukt og varmt, naar han forsvarer en slet Sag, hvorledes vil han saa ikke kunne tale, naar han en Gang forsvarer en god Sag. Denne Evne til at kunne gøre sort til hvidt og hvidt til sort er imponerende, men den kan til sine Tider være farlig.

Jeg mindes Omtalen af en Scene fra en offentlig Retsforhandling, hvor en berømt Advokat forsvarede en anklaget. Det blev sagt om denne Advokat, at han aldrig, end ikke i de vanskeligste Situationer, mistede sin Aandsnærværelse. Han klarede alle Skær. En Dag sagde han til Juryen og Dommeren — det var en offentlig Retsforhandling — idet han pegede paa den anklagede: „Der staar den stakkels Mand, men hjemme sidder hans sørgende Hustru, omgivet af en uskyldig Børneflokk, der med Graad i Stemmen spørger: Hvor er vor Fader?“ Pludselig høres et Raab fra Auditoriet: Han er jo Ungkarl, han er slet ikke gift. Alles Øjne vendte sig derefter mod Advokaten, og der bliver et Øjeblik Dødsstilhed i Salen. „Saa meget desto værre for den anklagede“, siger Advokaten, „selv Familielivets Lykke har Skæbnen altsaa nægtet ham. Hjemme hos ham sidder der ingen kærlig Hustru, som venter, ingen uskyldig Børneflokk, som længes efter deres Fader. Nej, hvorhen han vender sit Blik, er der øde, tomt og koldt, den stakkels Mand!“ Advokaten havde klaret Pynten og høstede en Bifaldsstorm.

Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem for Køge vilde kunne klare Pynten med samme Dygtighed, naar han kom i en lignende Situation. Under Tolddiskussionen i disse Dage er det ærede Medlem ikke blevet mindre i mit Omdømme. Det kunde det ærede Medlem ikke vel blive, thi jeg vidste i Forvejen, at han aldrig havde sat sig ind i Toldsager. Men det er jo heldigt, at man kan se igennem en Mand, som om

han var lavet af Glas, naar han ikke forstaar sig paa det, han taler om. Jeg har set det ærede Medlem for Køge i Situationer, hvor jeg mere har sympatiseret med hans Ord hans Gerninger. Jeg har nævnt det offentlig ved forskellige Lejligheder, og naar der en Gang bliver Lejlighed dertil igen, skal jeg gøre det samme. Jeg beder ærede Medlemmer betænke, at det, der drøftes her, er Toldsagen, de Angreb, man har rettet paa mig, og den naturlige Forklaring, som følger med dem. Jeg skal nu slutte for det ærede Medlem for Køges Vedkommende. Jeg tror, at det ærede Medlem nu foreløbig har faaet nok paa sin Tallerken . . . (*Alberti*: Nej!) . . . Saa kan der maaske blive Lejlighed til at give mere, og mit Stof er uudtømmeligt. Et hvilket som helst Kvantum, det ærede Medlem ønsker, skal med Fornøjelse blive præsenteret ham, hvis da den højtærede Formand og Tinget tillader det.

Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (*J. C. Christensen*), som jeg beklager ikke at se her i Dag, sagde forleden (Sp. 3938): „Forhøjelsen paa Tobak og navnlig paa Spiritus, er sandelig ikke den Side af Toldreformforeningens Program, Venstre har været ivrig for. Det er noget, Venstre har været vant til at se fremsat fra Højres Side og fra Ministeriet Estrups Side i en lang Række Aar“. Maa jeg hertil svare en Gang til, hvad jeg allerede oplyste forleden. I 1889 foreslog Venstre med Tauber som Ordfører af egen fri Drift uden nogen som helst Paavirkning fra Højre en Skat af 3,600,000 Kr. paa bajersk Øl og en betydelig forhøjet Tobaksskat som Kompensation for foreslaaede Nedsættelser paa Toldloven. Det ærede Medlem for Ringkøbing henvendte sig et andet Sted i sin Tale til mig med følgende Ord: „Jeg vil sige til det ærede Medlem, at i den Henseende har han aldeles ikke noget at bebrejde os“ — det var med Hensyn til Forandring af Standpunkt — „da vi staa paa samme Standpunkt med Hensyn til hans Toldlov som tidligere“. Jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til Ordene: „hans Toldlov“ — som om jeg særlig bar Ansvar derfor. Derefter fortsatte det ærede Medlem for Ringkøbing: „Jeg skal minde det ærede Medlem fra Slagelse om en Episode i Fjor, da han meget ivrig opfordrede Partiet til ganske at forlade dette Toldlovsforslag og give sig til at lave et helt nyt paa et helt nyt Grundlag, radikalere og bedre end dette — thi om dette sagde han; at det var et moderat Forslag — og at vi